

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy oraz art. 14 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że sytuacja, w której osoba, ubiegając się o stanowisko, zmierza do uzyskania nie tego stanowiska, lecz jedynie formalnego statusu kandydata wyłącznie w celu dochodzenia odszkodowania, nie jest objęta pojęciem „dostępu do zatrudnienia lub wykonywania zawodu” w rozumieniu tych przepisów i jeśli przesłanki wymagane na mocy prawa Unii są spełnione, może zostać uznana za nadużycie prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. C 320 z 28.9.2015.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 28 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin – Niemcy) – Vattenfall Europe Generation AG/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-457/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Czasowy zakres stosowania — Chwila powstania obowiązku związanego z handlem uprawnieniami do emisji — Artykuł 3 — Załącznik I — Pojęcie instalacji — Działania służące spalaniu paliwa w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW)

(2016/C 350/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vattenfall Europe Generation AG

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Sentencja

Załącznik I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/29/UE z dnia 23 kwietnia 2009 r., w zakresie, w jakim włącza „spalanie paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy cieplnej przekraczającej 20 MW” do wykazu kategorii działań, do których stosuje się ta dyrektywa, należy interpretować w ten sposób, że obowiązek związany z handlem uprawnieniami instalacji przeznaczonej do wytwarzania energii elektrycznej powstaje z chwilą pierwszej emisji gazów cieplarnianych, a zatem ewentualnie nawet przed pierwszym wytwarzaniem energii elektrycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 398 z 30.11.2015.